

РЕШЕНИЕ

№ 4317

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3033** по описа за **2022** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на О. О. М., чрез пълномощник адв. Д. К., против решение от 17.01.2022г., постановено по н.а.х.д. № 13816/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 133-ти състав. С това съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-015853/04.09.2020г., издадено от началник на група в отдел „Пътна полиция” към СДВР, с което на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (ЗДвП) на О. О. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 (петдесет) лева за нарушение на същата разпоредба.

В касационната жалба са развити доводи, че обжалваното решение е незаконосъобразно и неправилно поради погрешно възприета от въззивния съд фактическа обстановка. Иска се отмяна на решението, както и на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – началник на група в отдел „Пътна полиция” към СДВР не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното: Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение Софийският районен съд, с оглед на събраните и приети по делото писмени и гласни доказателства, е приел за установено, че на 31.08.2020г., в 18:10 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], жалбоподателят О. О. М. управлявал мотоциклет „П. М 45“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на баща му О. В. М., когато бил спрял за проверка от полицейски служители на МВР /мото-патрул/. След проверка в „Гаранционен фонд“ за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите било установено, че към 31.08.2020г. за МПС с рег. [рег.номер на МПС] нямало активна/валидна застраховка „Гражданска отговорност“.

С оглед на направените констатации, св. З. на място съставил АУАН № 29296/31.08.2020г. против О. О. М. за нарушение на чл. 638, ал. 3 КЗ. Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено и обжалваното НП.

Приетата от съда фактическа обстановка е установена от приобщените по делото писмени доказателства, както и от показанията на петима свидетели.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН. Приел е, че твърдяното нарушение се явява доказано по несъмнен начин, като не са налице основания случаят следва да се квалифицира като маловажен.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция, която, на основание чл. 221, ал. 2, пр. последно АПК, препраща към тях.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на въззивния съд за доказаност на вмененото нарушение. Безспорно е установено, че към 31.08.2020г. за МПС с рег. [рег.номер на МПС] не е имало активна/валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Спорът се свежда до това дали процесното МПС е било управлявано от неговия собственик или от друго лице - жалбоподателя. За установяване на това обстоятелство съдът е събрал показанията на петима свидетели. Свидетелите Л. и М., посочени от жалбоподателя, са дали показания, че мотоциклетът е бил управляван от св. М., баща на жалбоподателя и собственик на МПС-то. Законнообразно съдът е кредитирал показанията им досежно датата, часа и мястото на извършената проверка, но не и в останалата им част, която се опровергава от останалия доказателствен материал. Съдът е отчел също така и евентуалната заинтересованост на двамата свидетели, тъй като единият е баща, а другият – приятел на жалбоподателя.

Другата група свидетели са длъжностни лица от МВР, участвали при съставянето на АУАН - свидетелите З. – актосъставител, С. и С. – свидетели при съставянето на акта. Свидетели са дали ясни, конкретни и непротиворечиви показания, които законообразно са кредитирани от съда при формиране на фактическите му изводи. Показанията на св. С., въпреки изминалия период, са достатъчно точни и ясни.

Същият е посочил, че са спрели процесния мотоциклет във връзка със специализирана полицейска акция за проверка на мотористи – дали имат категории, застраховка. След това са извикали колеги от ОПП-СДВР, сред които св. З. /актосъставител/, които след проверка в АИС са установили, че за МПС-то няма сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Свидетелят категорично е потвърдил, че момчето /т.е. жалбоподателят/ е управлявало скутер по [улица]и е возело баща си. Показанията на тримата свидетели, разгледана в съвкупност, категорично потвърждават констатациите, отразени в АУАН и НП, а именно че жалбоподателят е управлявал процесното МПС.

По делото не са събрани доказателства, оборващи фактическата обстановка, описана в АУАН и НП. Съгласно чл. 638, ал. 3 КЗ лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лв. Законосъобразно административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 638, ал. 3 КЗ, в качеството му на водач на МПС, за което няма активна/валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

По всички изложени съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила. Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.01.2022г., постановено по н.а.х.д. № 13816/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 133-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: